

Добро дѹма жена та, ѿ Ѿтче: ѿ не ѣ прилично мѹ-
 дрымъ ѿ разѹмнымъ, да ѿматъ женски те согрѣшенїа
 за големы наказанїа достойны. Тѣмже праведно ѣ да
 се накаже така: да ѿ се ѿвзресе глава та, ѿ лице то ѿ
 да се намаца: послѣ да ѿ вощачатъ на ѣдно магаре ѿ
 да ѿ проведатъ ѿзъ сичкїй градъ, предходѹщїхъ проповѣ-
 дникѹ ѿ сосъ късокъ гласъ проповѣдѹвающїхъ сичко
 то ѿ согрѣшенїе.

ѿ томъ совѣтъ чѹвши царь Ѿтъ сына си, воз-
 благодарисе много, ѿ ѿвїе заповѣда, ѿ быде сичко то
 тока, ѿ посрамисе таа лѹкава ѿ зла жена.

Послѣ рече Синтипѣ: Ѿ философе, кажи ми ѿстин-
 но, Ѿтъ гдѣ мой сынъ прїа толкъ разѹмъ ѿ мѹдрость;
 Ѿтъ ѣстество то ли, ѿли Ѿтъ твоего то прилѣжно на-
 ставленїе; Синтипа же Ѿтвѣстивши, рече царю: ѿ разѹ
 сичка та мѹдрость, ѿ владыко, твой сынъ прїа
 Бога, чрезъ мое то ѿбаче прилѣжно наставленїе.
 слышай ми за това ѣдно повѣствованїе.

Повѣствованїе Синтипово.

ѿмаше ѣдинъ царь, кой то ѿмаше ѣдно-
 го славна философа ѿ ѣдного звѣздочетца. ѿ
 родившѹсѹ философѹ сынѹ, заповѣда звѣздочетцѹ,
 да гледа на звѣзды те за щастїе то на дете то.
 Ѿнъ же гледавши, рече царю: Ѿ владыко, ѿпытахъ по
 повелѣнїю твоемѹ на звѣзды те за щастїе то на това
 дете, ѿ найдохъ защо ще живѣе години много: ѿ въ
 тринадесета та година животѹ своего ще направи голе-
 мы злини ѿ голема крадѹа: ѿ ще въде ѣдинъ Ѿтъ най-
 лоши те челоуѣцы ѿ Ѿтъ найславны те разбойницы. ѿ
 това звѣздочетцѹ рекшѹ, Ѿтвѣсти ѿ философѹ ѿ рече:
 азъ, ѿ царю, ще се прилѣжимъ това мое дете да воспи-
 таемъ така, щото никогда да не направи такова безчин-
 ство, но ѿ да се гнѹси Ѿтъ таковыа дѣла. ѿ така про-